

ערין שומפט
גר מצוה

מ:

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

מסורת הש"ס

ובל כן צ"ה ש"פ שאין עוניין אמן במקדש. מימה והלא היו עוניין
ביון שבמלכו כשהיו שומעין עס הקדוש כדמין בפרק אמר
לכן הממונה וימא דף לה) ובפרק טרף בקלפי (שם דף לג.) זיה היה
שומעין את השם מפי כהן גדול
בשעת הגרלה היו נוטלין על פניהם
כדלמא צירושלמי הקרוזים היו
נוטלין על פניהם והרחוקים היו
אומרים ברוך שם כבוד מלכותו
יעולם ועד ולאו ואלו לא היו זיין
משם עד שהיה מתעלם מהן וגרלה
דהתם ה"פ הקרוזים היו נוטלין וכ"ש
שהיו אומרים בשמל"ו אל כל הרחוקים
לא היו נוטלין אלא בלא נפילה היו
אומרים והיה עס הקדוש מתעלם
ומשכת מן השומעין קודם שהיו זיין
משם מ"מ קא חזינן שהיו מפסיקין
בענייתן בשמל"ו ושמת היו עוניין
בשמל"ו אלאכר כשהיו שומעין עס
הנכבד והנורא ולא היו מפסיקין בין
סוף הפסוק ולפי שלל היו מפסיקין בין
פסוק לפסוק משכו להו כמו נכרה
אתח: ובגוין שעל ב"ב ברכה תהיה
שנא ומרומם ע"ב ב"ב ברכה ותהיה.
ואותה תהיה מפרש בפ"ב דמסכת

תענית (דף טז:) שהיא בשמל"ו:
**שמעת מינה חולקין כבוד
לחצודי בטקום הרב.**

פי' הרב ר' יתכן דר מרדכי בפרק
בא לו (יומא טז:) גרלה לזכרון קאי
שמקל ס"ת מראש הכנסת ואינה
מקבלה ממון בית הכנסת נמצא שזה
חלק לו לסקן כבוד שראש הכנסת
לרין לקבל מיד חון הכנסת ולתת
לסקן ולשם אכזי כולה משום כבודו
דכ"ג דסופו לקבלה מיד הסגן אפי"פ
סגן משכו ומוכיב עדיו כהן גדול
מעולה ממנו: **שמעת מינה. וא"ת** אמאי לא משמי כיון
דלפי ליה כ"ג יקרא לסקן וסגן גרלה כדפסקי המש ביש
ונוטלין (כ"ב דף קט:) והילכתא חולקין והילכתא אין חולקין קשיא
הילכתא אהילכתא ל"ק הא דלפני ליה רביה יקרא הא דלא פליגי ליה י"ל
הכא בתמא קמי דלעולם היה המנהג כך בין פליגי בין לא פליגי
ופלוגמייהו התם נמי בין פליגי בין לא פליגי דאי פלוגמייהו בדפליגי
לפסוק בדפליגי כמ"ד חולקין ודי בדלא פליגי לפסוק כמ"ד אין חולקין:
והאמר בר אין ישיבה בעורה. לא ידעמי מקומו ומימי לה בפ"ק
דחמא (דף טז.) ובפ' עשרה יוחסין (קדושין פ"ג.) ובפ' ב'
דיומא (דף טז.) ובמסופות רבי הראשי בדחלק (סנהדרין ק"ג.) בגמ' דג'
מליסי מקומו ומורי הרב רבי מאיר בר גלוימימוס הראשי מקומו
במסופתא דסנהדרין) בפרק כהן גדול וגרלה דבמסופתא דר' חייא
מקומו דהא מקשה צירושלמי לא כן מני רבי חייא לא היה ישיבה
בעורה אלא למלכי בית דוד ואמר ר' אחי בשם ר"ל אף למלכי בית דוד
לא היה ישיבה בעורה חיפטר שמקן לו כנחול יושב לו והכתיב ויהא
המלך דוד יושב לפני ה' אמר ר' אייב נגרי גישכ עזמו נתפלה
תמן תנין יתא כח הראשונה ושנה לה בהר הבית השני בחיל
השלישית במקומו רבי תמיה בשם ר' מנא מי תנין ישיבה לה
ה"ל) במקומו עמיה לה במקומו והא דרבי אחי דמימי צירושלמי
דאף למלכי בית דוד לא היה ישיבה במקומו כחילת מדרש שחר
טוב והתם משמע לדבית דוד היה מתוקן כפא וס' היה ישיבה
ו"ל שאותו כפא היה חון לעורה והכי איתא התם אשרי האיש
ושי"ה ויהא המלך דוד יושב לפני ה' וכן מני רבי חייא אין ישיבה
בעורה אלא למלכות בית דוד רבי אחי בשם ריש לקיש אמר אין

וכן כן למי. שמקדש אומר את שלשן נכרה אתח: שאין עוניין
אמן במקדש. ואין כהן נמה להפסיק: קומו וברכו את ה' אלהיכם
מן העולם ועד העולם. כפר עזרא כתיב שכל נכרה שהיו מנרנין
במקדש כך היו מנרנין ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם
למגן אכרהם וכן למחיה המתים:
ויברכו שם כבודך. ויבטל העם יענ
בשמל"ו שהעם כבודך להלל ולהודות:
מתני' ברכום כ"ג. ביום הכפרים
לאחר שכלתה שבות היום
קורא תורה כדמפרש ואזיל ומנך
שמה נכרות כדבעינן למימר לקמן:
חון הכנסת. שמש הכנסת ששורה
עיקרי הכנסת עליו להכניס ולהוציא
ולהפשיט את המיזה ולהקיף הכל:
ראש הכנסת. על פי חמדי דכרי
הכנסת מי יפטר נכדח מי יפטר
על שמע מי יד לפני המיזה: פגן.
המוכן מתח כ"ג שאס יארע צו פסול
ישמש תמיו: וקורא אחרי מוס.
שהוא סדר יוס הכפרים ופדה
לדשוה לחודי קאמר: ואך בעשור.
פרשת שור אז כש הסמוכה היא
לאחרי מות ויכול לנגול ס"ת לנס
כעוד שהחורגמן מתרגס מפרא
לחרון על פרשת אחרי מות ואין כאן
שזה כד שיפסיק מתרגס ואין כאן
גנאי לכבוד וגולל את המורה. ואפי"פ
על שיה יקרא בעשור של חומש הפקודים
משני שהוא רחוק ויש שהות שיפסיק
מתרגס וישמק לפניהם ואין תמחיל
בפסוק אמר ויאביא גנאי: ואומר ישר
ממה שקרימי לפניהם כבוד כן.
אפי"פ שאני עמיל לקרות עוב פרהש
שלישית אל תדמו לאמר שמקריה היא
מן הספר היה ולכן אזי גוללו דיותר
ממה שקרימי לפניהם צענין היום

ס"ת א' מ"ה ש"פ ס"ג ס"ב
עונת ויהי ה' י'
ס"ג מ"ה ש"פ ס"ג ס"ב
עונת ויהי ה' י'
ס"ג מ"ה ש"פ ס"ג ס"ב
עונת ויהי ה' י'
ס"ג מ"ה ש"פ ס"ג ס"ב
עונת ויהי ה' י'
ס"ג מ"ה ש"פ ס"ג ס"ב
עונת ויהי ה' י'
ס"ג מ"ה ש"פ ס"ג ס"ב
עונת ויהי ה' י'
ס"ג מ"ה ש"פ ס"ג ס"ב
עונת ויהי ה' י'

- תורה אור השלם**
1. ויאמר ה' לחיות יעקב
 2. ויברך י" אל משה
 3. אך בעשור לחדש
 4. ובעשור לחדש
 5. ויאמר מ"י אכזי

הגהות מו"ב רשב"ב

א' נ"ה הלא נמי עשרת
ב' שש מימינו. מלת מימינו
מחוק וי"ב דמיא ל"ב
לפניד ישי' היה שכתמי
צ"ה י"ב ש"ב ישי'
המגלה את פ"ה ומ"ש על
סוגין צ"ג:

כמו ב'. ובגמרא) צ"י כל כך למי ומשנין שלל להוציא לעז ועל
ספר מורה: על הסורה. נכבה של אחריה. ועל העבודה רזה. ועל
ההודאה מודים לפי שנגמרה העבודה ואין עבודה בלא הודאה כדאמרי'
במסכת מגילה (דף י"ג.) וזוה תורה יבדנניש) אשר וציוה הודאה:
ועל מחילת העון. אחת בחמתנו שחמט מלך מוחל וסולח לעוונותיו
ולעונות עמו וגו': ועל המקדש. מתפלל על המקדש וחותם בברוך
אשר בחר במקדש: ועל ישראל. מתפלל על ישראל וחותם ברוך
הבוחר בעמו ישראל. וכן על ירושלים ובמסכת סוטה ירושלימית) מפרש
לה: ועל שאר הספרה. בגמרא) מפרש לה: בגמ' שמע מינה.
מדקמי חון הכנסת נוטל ספר תורה וגומנו לראש הכנסת כ"י ואין
חון הכנסת נוטלה לכ"ג אלא מכבד את ראש הכנסת בפני הסגן
ובפני כהן גדול וראש הכנסת מכבד הסגן בפני כ"ג ש"מ חולקין כבוד
לתלמיד תלמיד קטן חולק כבוד לתלמיד גדול ממנו ואפי"פ שהרב
שם ואין גנאי לרב וכתמא כמ"ד חולקין דפלוגתא היא ביש נוטלין
גבי כנות ללפטר (כ"ב דף קט:) כולה משום כבודו דכ"ג. ולעולם
אין חולקין והכא כולה משום יקרא דכ"ג הוא שמרדן על מעלותיו
מעלה למעלה ממעלה: אין ישיבה בעורה. לדין כבוד שמים כך
ואפי' מלאכי השרת אין להם עס ישיבה דכתיב (ישעיה ה) עומדים
מעמל לו (קרבנ) על חד מן קאמיא (מגיל ה): **אלא למלכי בית
דוד.** שחלק להם המקום כבוד להראות שמלכותו שלימה: **דאמר
רב חסדא.** לקמן:) בעורס נשים. היו קורין צו והיא הימה חול
כשאר הר הבית שלל נתקדש אלא מן החומה ולפניהם ואפילו חלל
שער נקטר העולה מעורת נשים לעורת ישראל לא נתקדש:
ויקרא

ישיבה בעורה אלא במקום מלכות בית דוד בלבד משמע דנראויו מקום
מלכל דלף לעומתן אין ישיבה בעורה ותו התם וכן הוא אומר וישב לפני ה' ולא כן א"ר הווא בשם רבי שמעון אין ישיבה בעורה שאין
להם קפילת רגל שנאמר ורגליהם רגל ישרה וכתיב שרפים עומדים מעמל לו וכתיב וכל לבא השמים עומדים מימינו ומשמאלו למעלה
אין ישיבה ודוד יושב אמר רבי אחי אף למלכי בית דוד אין להן ישיבה בעורה מהו יושב לפני ה' שסקמן עזמו למוכל ולמי הימה ישיבה
בעורה וזהייל היה אומר לכ"ג שנאמר ועלי הכהן יושב ועל הכפא אס כן מהו יושב שישב עזמו בתפלה וקשה לר"י אס לכ"ג הימה ישיבה
א"כ מיה מקשה הכא הא אנו כ"ג קיימינן ומו (שקדים מפ' ע"ז דזבחים (דף י"ט.) דאמר התם כייל קידש מניח ידו הימנית ועל גביו הימנית
ומקדש אמר לו הפלגא אי אכשר לעשות כן שפיר קאמר ליה אמר רב יוסף חבירו מסייעו כתיב בייבוי הש"ס:

כח